

gitur in Concilio Chalcedonensi, ^a cum provinciæ Metropolitanæ Episcopus vel Clericus litem haberet, petebat aut Primatem, five Exarchum dioeceseos, aut Patriarcham, hujusque sententiæ omnino parendum erat, inquit ^b Justinianus, perinde ac si iudex ab initio fuisset. Nam contra horum Antistitum sententias, non esse locum appellationi, à majoribus nostris constitutum est. Quod tamen Justiniani decretum de sententiis in causis minoribus intellige, cum in majoribus, ut ait Valentinianus ^c, beatus Episcopus urbis Roma, cui antiquitas Sacerdotium in omnes detulit, de Episcopis & de fide iudicandi potestatem habuerit. Unde hæc leguntur in Concilio Sardicensi: ^d Si quis Episcopus fuerit depositus iudicio Episcoporum qui sunt in vicinia, & dicat rursus sibi defensionis negotium competere; non prius in Cathedrali aliis constituatur; quam Romanus Episcopus causa cognita sententiam tulerit.

^a Conc. Chalced. Can. 9. *Εἰ δὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας μητροπολίτην ἐπίσκοπος, ἢ κληρικὸς, ἀμφισβητοῖ κατὰ λαμβανέτω ἢ τὸν ἐξάρχου διοικήσεως, ἢ τὸν τῆς βασιλευσῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, καὶ ἐκ αὐτῶν διακρίσθω.*
^b Justinian. L. 29. Cod. de Episcopali audien.
^c Ex epist. Valent. Imp. inter epist. præamb. Concil. Chalced. In α μκαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ρωμαίων πόλεως, ὃ τὴν ἱερωσύνην κατὰ πάντων ἢ ἀρχιερέων παρέχε, χάριαν, καὶ εὐπορίαν ἔχων περὶ τῆς πίστεως καὶ ἱερέων κήρυξιν, δεσπότη ἀγνώστου πατέρα, καὶ σεβασμὲ βασιλεῦ.
^d Can. 4. Concil. Sardic. *Ὡς εἰ ἐάν τις ἐπίσκοπος καθαιρεθῆ τῆ κήρυξιν τῶν ἐπισκόπων τῶν ἐν γειτονίᾳ τυχανόντων, καὶ φάσιν πάλιν εὐνοίᾳ ἀπολογίας πρῶγμα ἐπιβάλλειν, μὴ πρότερον εἰς τὴν καθέδραν αὐτῆ ἕτερον ὑποκαταστήναι, ἐάν μὴ ὁ τῆς Ρωμαίων ἐπίσκοπος ἐπιγυνοῦς περὶ τούτου, ὕρον ἐξενέγκῃ.*

^e Ex actis Synodi Rom. sub Julio P. an. 337.
^f Socrat. hist. Eccl. lib. 1. c. 3. *Ταῦτα ἀνέων καὶ ὄρων τε γινόμενα ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς ὄργην ἐξάπτει καὶ συνέδριον πολλῶν ἐπισκόπων καθίσας τὸν μὲν Ἄρειον, καὶ τὸς ἀποδεχομένους τὴν δόξαν αὐτῆ καθαιρεῖ.*
^g Cyrillus epist. 38. ad Dinatum.

^h Ex Epist. Synodica hujus Concilii ad Joan. Constant. *Μετὰ τὴν ὑπερθεῖν Φιλοχρίστου Βιλλισαρίου, τῆ ἐνδοξοτάτου προ δεκατῶν καλανδῶν διτωβρίου χρόνων, πεντηκονταετηρίδος ἐν Κωνσταντίνῳ, μητροπόλει, τῆ καὶ Ἱεροσολύμοις προκαθημένου τῆ ἀγιοτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ πατριάρχου Πέτρου, ἐν τῷ σιμῶν τῶ εὐαγού ἐπισκοπείας, τῆς αὐτῶν μακαριότητος, συνεδρευόντων δὲ τῆ αὐτῶν ἀρχιερωσύνη, καὶ τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων τῆς κατὰ Παλαιστίνης τρεῖς ὑπὸ τῆς ἀγίου τελέσεως τόπου εὐαγγελίτης συνέδου.*

Ad Patriarcham etiam spectabat Concilia Episcoporum ex diversis Patriarchatus sui provinciis convocare. Sic Julius Papa ^e cum recens summi Pontificis munus accepisset, centum decem & sex Episcoporum Concilium ex suburbicariis Ecclesiis convocavit, ut Arianam hæresim sua etiam sententia condemnaret. Sic Alexander Alexandrinus, teste Socrate, ^f cum accepisset Arii dogmata & conatus, resque ab eo gestas oculis cerneret, iracundia coepit exardescere, ac Concilio multorum Episcoporum celebrato, Arium & ejus opinionis fautores Presbyterii gradu abdicavit.

Sic in Christianissima & Regia urbe Constantinopoli nova Roma congregata est magna Synodus septuaginta trium Episcoporum, præfidente religiosissimo & sanctissimo Episcopo Gennadio, & alia sub Menna adversus Acephalos, quæ tomo tertio & quarto Conciliorum leguntur.

Sic Joannes Antiochenus ^g omnes Episcopos Syriæ, quibus hucusque adversus Cyrillum atque Orthodoxos Ephesi congregatos comministris usus erat, ad Synodum venire jussit, ut Nestorium, ejusque hæresim condemnarent, & communionem cum Romano Pontifice, Cyrillo Alexandrino, omnique Catholica Ecclesia, à qua schismate rescisi fuerant, redintegrandam decernerent.

Sic denique Joannes Hierosolymorum Patriarcha Synodum trium Palæstinarum congregavit contra Severum, Petrum, ac Zoaram hæreticos, ut ex ejus epistola ^h Synodica constat.

Tandem jus his omnibus commune fuit, saltem à tempore quo ab Imperatoribus libertas Ecclesiæ data est, ordoque Hierarchicus per dioeceses perfectè institutus, Patriarchatus sui viciniore Metropolitæ & Episcopus ut plurimum ordinare, aut confirmare: licet

^e Ex actis Synodi Rom. sub Julio P. an. 337.
^f Socrat. hist. Eccl. lib. 1. c. 3. *Ταῦτα ἀνέων καὶ ὄρων τε γινόμενα ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς ὄργην ἐξάπτει καὶ συνέδριον πολλῶν ἐπισκόπων καθίσας τὸν μὲν Ἄρειον, καὶ τὸς ἀποδεχομένους τὴν δόξαν αὐτῆ καθαιρεῖ.*
^g Cyrillus epist. 38. ad Dinatum.

^h Ex Epist. Synodica hujus Concilii ad Joan. Constant. *Μετὰ τὴν ὑπερθεῖν Φιλοχρίστου Βιλλισαρίου, τῆ ἐνδοξοτάτου προ δεκατῶν καλανδῶν διτωβρίου χρόνων, πεντηκονταετηρίδος ἐν Κωνσταντίνῳ, μητροπόλει, τῆ καὶ Ἱεροσολύμοις προκαθημένου τῆ ἀγιοτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ πατριάρχου Πέτρου, ἐν τῷ σιμῶν τῶ εὐαγού ἐπισκοπείας, τῆς αὐτῶν μακαριότητος, συνεδρευόντων δὲ τῆ αὐτῶν ἀρχιερωσύνη, καὶ τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων τῆς κατὰ Παλαιστίνης τρεῖς ὑπὸ τῆς ἀγίου τελέσεως τόπου εὐαγγελίτης συνέδου.*